

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 8 Września r. s. 1822 roku.

KRÓLESTWO POLSKIE
Warszawa, dnia 13 września.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość i Król Najłaskawiej ozdobił raczył orderem ś. Włodzimierza 3eiej klasy: w sztabie naczelnego wodza, półkownika *Siemiątkowskiego* pełniącego obowiązki Szefa Sztabu obozów.

Alozy Żółkowski, Artysta dramatyczny teatru narodowego, podługiej i dolegliwej chorobie, zszedł z tego świata dnia 11 b. m. wieczorem. Straciła w nim narodowa scena najlepszego w swoim rodzaju i najgorliwszego artystę; młodzi i poczynający aktorowie prawdziwy wzór do naśladowania; literatura, dowcipnego pisarza; znajomi przyjaciela szczerego i pełnego towarzyskich przymiotów; małżonka i dzieci, dobrego męża i oycę, a cała Publiczność najulubieńszego artystę, który przez cały kilkunastoletni pobyt w teatrze, najprzyjemniej ją rozveselał.

FRANCYA.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Paryż d. 20 sierpnia.—Ze stan obecny, w którym się ministrowie hiszpańscy ustawicznie zmieniają, i w którym znaczne prowincje kraju są widowiskiem i ofiarą zapalonych stronnictw, długo trwać nie może, i że potrzeba odmiany, przyznają to ci nawet, którzy na półwyspie wiodą z sobą walkę. Nie zgadzają się tylko względem sposobu zaradzenia złemu. Duch podawanych adresów jest to tak rewolucyjny, i przechodzi wszelkie granice przystołości, iż się trzeba obawiać wypadków, jakie nastąpić mogą, jeśliby podobne oświadczenia bezkarnie uchodziły. Najobraźliwszym w tej mierze jest adres patryotów z *Valladolid* do nieustającej deputacji Stanów, gdzie nie tylko użyto nieprzyzwoitych wyrazów względem majestatu własnego Króla, lecz nawet targniono się na Monarchów zagranicznych.

Dnia 24 b. m. zaczęto słuchać świadków w sprawie spiskowych w *Roszelii*. Półkownik *Toussin*, rodem szwajcar, dowodzący 45tym pułkiem, w którym się spisek uknował, opisał charakter i postępowanie obwinionych; o kapitanie *Masias* dobrze dał świadectwo, lecz o sierżancie *Borjes* bardzo źle; mówił, iż jest szulerem, awanturnikiem i podżegaczem do buntu. Oświadczył, iż o istniejącym w pułku swoim spisku dowiedział się od Jenerała *Malartie* i Jenerała *Despinois*, o którym wszyscy oskarżeni zeznają, że się im przyznał, jakoby był Węglarzem, i że chciał ich na swoje stronne przeciągnąć. Powiedział oraz, iż *Goubin*, *Pomier*, *Raoulx* i *Goupillon* (4 sierżanci) wyznali mu z płaczem swoje winę, i że nadto ostatni wydobyl z za bota sztylet, dodając jednak, iż go chciał użyć na odebranie sobie życia w razie odkrycia spisku. Oświadczył nadto, iż sierżant *Cochet*, też samo wyjawil jenerałowi *Despinois*. Po tém zeznaniu przywołał prezes kapitan *Masias*, który zapewnił uroczyście, iż nigdy nie był w związku z Hrabią *Lavalettem*; iż ani jego, ani Pana *Lafitte* wcale nie zna; iż ani z nimi, ani z inną znakomitą osobą nie miał styczności. Dotąd nie ważnego nie wysłuchano. Oskarżeni ciągle się zapierali uczestnictwa do spisku na obale-

nie rządu; twierdzili, iż sztylety, pistolety i ładunki, były mniej istotnemi rzeczami, i nie należały wcale do ich układu. Sąd przysięgłych składa się prawie z samych właścicieli paryzkich; przewodniczy w nim Baron *Trouvé*, właściciel drukarni i xiegarni.

D. 25. Nie ustają pogłoski o odmianie ministrów naszych, mimo nadanej niedawno dostojności dwom terażniejszym ministrom. Na Radzie Stanu w tych dniach odprawianej, na której się jednak PP. *Villele* i *Corbiere* nie znajdowali, większość głosów była za tém, iż Francya powinna wytepić zarod anarchii rewolucyjnej w Hiszpanii; jeden tylko członek tej rady, ale mający najwięcej znaczenia, przeciwnie się oświadczył, i na tém się sesya skończyła.

Wyrok wydany d. 8 b. m. aby sąd wojenny w *Strasburgu* sądził *Carona* i *Rogera*, został potwierdzony.

W sprawie przeciwko spiskowym w *Roszelii*, przewodniczy w sądzie przysięgłych Pan *Trouvé* były sekretarz dyrektoryatu, następnie poseł przy ówczesnej rzezypospolitej cyzalspińskiej, a teraz jeden z najpierwszych antyliberalnych pisarzy. Wszystkie wejścia do sali są osadzone licznem wojskiem i żandarmami, i tylko za biletami wchodzić wolno. Wielu oskarżonych twierdzi, iż towarzystwo ich zawiązane było w celu dobroczynnym ku wzajemnemu wsparciu, przy czém używali tajemnic i sztyletów, dla nadania towarzystwu swemu w oczach innych więcej powagi, naśladować (jak mówią) wolnych mularzy, którzy także szpady noszą. Zresztą oświadczaia, iż są zupełnie niewinni. Prefekt *Delaveau* był także przywołany, lecz zaprzeczył, jakoby skłonił *Henona* do wyznania prawdy przez obietnicę wypuszczenia go na wolność, i jakoby mu protokół niedokładnie odczytał. Wspomnił mu atoli, iż szczerze wyznanie może zjednać mu w przyszłości ulaskawienie. Referent sprawy *Henona* zapytał się, dla czego *Henonowi* dawano w więzieniu nadzwyczajne wsparcie 30 franków, gdy tymczasem inni przestawac muszą na zwyczajnem utrzymaniu więźniów? Prefekt odpowiedział, iż *Henon* znajdował się w zupełnym ubóstwie. *Gourbillon*, jeden z oskarżonych, zapewnił, iż mowy Pana *Constant* i Jenerała *Foy* miane w Izbie deputowanych, skłoniły go do przyłączenia się do sekty Węglarzy, i okazał znak, po którym się poznają. Trzeba się dotknąć palcem pod spodem dłoni ręki, uczynić dwa proste pociągi tymże palcem po dłoni, potem zakreślić literę C, i trzy razy palcem lekko uderzyć. *Goubin* i inni uznali *Gourbillona* za największego zapaleńca. *Comier*, który dawniej mówił, że tymczasowy rząd wydał już dla niego patent kapitański, twierdził teraz, iż tylko z żandarmów sobie żartował; iż wiele jeszcze innych rzeczy im powiadał, jak np. że *Karbonary* chcieli rozrzucić w *Niort* 36 milionów franków dla zbuntowania miasta *Poitiers*. *Goubin* mówił oraz, iż kapitan *Masias* miał do czynienia z jedną znakomitą osobą, i że odebrał od niej trójkolorową choragiew i konstytucyą Węglarzy, dla oddania kapitanowi. *Pomier* oświadczył, iż to wszystko było zmyślonem przez Jenerała *Despinois*, który i jemu powiedział, że jest Węglarzem, i że chce *Nantes* zbuntować. Gdy prezes nazwał to beczelnem oczernieniem Jenerała, *Pomier* obsta-

pomocy, nie łącząc się do ich powstania, jedynie tylko dla tego, aby ich poddanie się, Turcyą jak najwięcej kosztowało; lecz byłiby dawno do posłuszeństwa ku Porcie powrócili, gdyby turcy przystali byli na żądane przez nich warunki. Na początku czerwca byli ze wszech stron tak ściśnieni i taki cierpieli niedostatek żywności, iż oświadczyli byli gotowość kapitulowania. Churszyd Basza mniemał w rzeczy samej że d. 7 czerwca kapitulacyą twierdzy Suli doprowadzi do skutku; lecz właśnie wtedy przybiecali im powstańcy nanowo naydzielniejszą pomoc; cała Albania miała być wkrótce zdobytą, suloci świątynym obietnicom zawierzyli, a układy powtórnie zerwanemi zostały. Churszyd Basza, mniemając, że obecność jego potrzebniejszą będzie w Tessalii, gdzie liczne woyska zgromadził; dalsze prowadzenie wyprawy w Albanii porucił Omer Baszy i Baszy Mechmed, a sam d. 17 czerwca wyruszył z Janiny, i z Trikala pociągnął do Laryssy.

Tymczasem Maurocordato kazał z Missolungi kilkunastu pewniejszych oddziałom powstańców, jednym posuwać się gościńcem ku Arcie, a drugim wylądować na brzeg między Prewezą i Pargą. Główną wyprawę, przeznaczoną na odsiecz twierdzy Suli, porucił Marco Bozzaremu, odważnemu i zręcznemu korsarzowi, który w samej rzeczy posunął się aż pod Carvassera, lecz tam odparty przymuszonym został cofnąć się między góry Chimairy i Cimbotti, w bliskości Arty, gdzie z 5,000 ludzi zajął stanowisko. Około połowy lipca Omer Basza, uderzył na powstańców pod Placca, później pod Patta i pobił ich we dwóch stanowczych potyczkach. Maurocordato z Bozzarim, który w ramie był ciężko raniony, w śpiesznej ucieczce starali się dostać przez Wrachori i Landacco do Missolungi. Niedobitki powstańców rozpierchły się przy wzgórzach, gdzie wprawdzie dość długo podjazdową wojnę prowadzili; ale nie ważnego nie przedsięwzięli; osobliwie zaś Omera Baszę, który zaraz po wyżej wymienionych bitwach całą siłę, na 15,000 teraz urosła, w Arcie zebrał, wstrzymać nie mogli, aby ku Missolungi nie ciągnął.

Nielepiey poszczęściło się Maurocordatowi na morzu, woyska, w liczbie około 1,500 ludzi pod Fanari (między Prewezą i Pargą), uczyniły z początku niejaki postęp, przez co nie tylko zachęciły suliotów do nowego odporu, ale nawet wielu dawniejszych mieszkańców Pargi, do tego niechęcią przywiodły, że się z Korfu do Epiru udali. Wnet się wszystko zmieniło. Samidowie połączeni z załogą turecką w Glisci, pobili w krwawej potyczce na głowę powstańców, i wszystkich co się z nimi stowarzyszyli. W bitwie tej utracił między innymi życie brat Beya Mainy, osoba ważna. D. 20 lipca pogrzebiony został w Missolungi.

W Patras także nielepiey się powstańcom powiodło. Kolokotroni dowodzący oblężeniem tego nayważniejszego dla moreotów stanowiska, przyszedł do tego, że z powodu niesforności i zawisci swoich towarzyszy broni, oraz niezliczonych obelg, których codziennie doświadczać musiał, utworzył sobie straż bokuwą ze 300 wiernych ludzi, aby tylko własne życie zabezpieczyć. Wyprawiał posłanników do Senatu, jednego po drugim, żądając posiłków; lecz odebrał odpowiedź, iż woyska potrzebne są w innych okolicach. Po żywem przemówieniu się z podskarbin Lande, cofnął się ze swoją bokuwą strażą, 300 ludzi, do Gastuni. Wnet uderzył Basza z Patras: na grecki obóz, ze wszech stron otworzył sobie pole, i Chiliarchę Petimessa przymusił do zamknięcia się w starożytnym, na pół zwałonem zameczysku, gdzie zapewne wkrótce się podda.

Plan, podług którego Churszyd Basza, rozpoczął działania w Tessalii, dążył do tego, ażeby przez Liwadyę, posunąć się naprzód do półwyspu i ciągnąć prosto do Tripolizy. Część tego planu skuteczniona. Pochod jego przez oddzielające Tessalię od Liwadyi przesmyki, zdaje się, iż ułatwionym został przez odpadnięcie do powstańców znanego Chiliarchi Odyseusza. Odyseusz ten, dawno już rozgniewany na rządów Koryneckich, był tak zuchwały, że dwóch do siebie wyprawionych posłańców Archonta Alessio Nuzzo i kapitana Harerio Palasca stracić rozkazał. Po tej czynności ogłoszono go nieprzyjacielem oyczyny, a metropolici rzucili nań klątwę. Postanowił naówczas działać wspólnie z turkami.

Churszyd Basza stoi już od dziesięciu dni w Liwadyi (*). Flotyła turecka stojąca między obu zamkami odnogi Iepanckiej, pomocna jest wielce działaniom Seraskiera. Wyprawił on do Koryntu osmiotysięczny korpus na okrętach przewozowych. Zjawienie się jego zatrzymało cały półwysep. Wiele znakomitszych rodzin w Morei, między innemi rodzina Papadiamandopulo, przybyły w ostatnich dniach na wyspę Zante.

Jedynie trzy miejsca warowne, które jeszcze grecy na półwyspie zajmują, (**) jako to: Korynt, Napoli di Malvasia i Navarino, mają się znajdować w naygorszym stanie obrony, i nie mieć ani żywności, ani amunicyi.

Jussuf Basza (o którego dawniejszym stanowisku nie ma wzmianki) znajdował się w d. 17 czyli 18 lipca w Kostitza (na brzegu północnym Morei). Zburzył miasto, wkrótce także potem Petrinizzę i ciągnął ku Koryntowi, od którego miejsca już tylko o kilka mil był oddalonym.

Tenże Dostregacz Austriacki z dnia 4 września donosi z Konstantynopola pod 19 sierpnia:

Dnia 11 t. m. przybyło tu kilku tatarów z tą wiadomością, że Mahmud Basza (zapewne Basza Saloniki), po odniesionem zwycięztwie nad powstańcami we dwóch bitwach, z których ostatnia miała zayść pod Megarą, przeszedł między morze, i opanował miasto Korynt z zamkiem.

Dnia 15 otrzymała Forta wprost od Churszyda Baszy doniesienia, które powyższą wiadomość potwierdzają, i z których się także okazuje, że pomimo trudności pozycyi, i zapowiadanego ze wszystkich stron uporczywego przygotowania do obrony, woyska tureckie posunęły się bez żadnego oporu z Zeitun do Megary. 49 wiosek i miasteczek między Zeitun a Koryntem przyjęły amnestyę; a Churszyd Basza, którego cale usiłowanie zdaje się dążyć do tego, ażeby nie tak siłą broni jako raczej drogą łagodności i układów uczynić koniec powstaniu, nie widział nigdzie potrzeby tycia surowych środków.

Seraskier sam osobiście powrócił z Megary do Liwadyi i Tessalii, a tymczasowe prowadzenie dalszych działań wojennych w Morei, porucił młodemu i zwycięzkiemu Mahmud Baszy. Ten po zajęciu Koryntu wysłał 6000 lekkiego woyska na równinę Napoli di Romania, ażeby twierdzy tej (o której ostatecznym losie, jakkolwiek dziwnem się to wydaje, żadney jeszcze pewności nie miano) dać odsiecz albo nanowo zdobyć.

Tegoż dnia, w którym nadeszły doniesienia od Churszyda Baszy, otrzymała Porta wiadomość, że wielka połączona flota przybyła pod Patras, że Kara Mehmed Basza objął naczelne dowództwo, i że 8000 ludzi, którzy się na flocie znajdowali, na ląd wysadził.

Ogólną siłę działającego teraz na lądzie przeciw Morei woyska tureckiego, łącznie z posiłkami albańskimi, podają przeszło na 50,000 ludzi. Wojna z Suliotami jest już skończoną.

Jakkolwiek trudno jest mieć od tutejszych ministrów dokładne i szczegółowe wiadomości o biegu wypadków wojennych, gdyż przychodzące do nich listy są zawyżczay ułożone badzo lakonicznie, niedokładnie i nieumiejętnie, wyznają jednak wyraźnie, że niejedność naczelników powstania była naylepszym sprzymierzeńcem hetma-

(*) Raport z wyspy Zante o tém donoszący, jest z d. 22 lipca.

(**) O wzięciu Napoli di Romania nie masz wzmianki w raporcie z wyspy Zante. Dostrzegacz Wschodni zapewnia, iż ta twierdza, przez obrót wojenny została w mocy turków. W Konstantynopolu utrzymywano do d. 10 sierpnia przeciwnie (Przypisek Dostrzegacza Austriackiego).

nów tureckich. Każdy popojedynczy naczelnik powstańców zajmuje się nadewszystko bezpieczeństwem własnem, a potem zaraz myśli ażeby ile bydy może najwięcej pieniędzy i bogactwa z powszechney toni wyrwać. Kolokotroni, podczas ucieczki swej z obozu pod Patras, miał zabrać znaczną kasę woyskową, rzucić się potem w góry mainotские, i, podobnie jak niektórzy inni, starać się o swoje osobne pojednanie się z Portą: co też, jeśli rostopnie zacznie, zapewne i otrzyma.

„P. S. Podług prywatnych listów ze Skyro i z Aten (które powstańcy całkiem byli opuścili), za zbliżeniem się woysk tureckich, rząd powstańców, który dawniej w Koryncie a potem w Argos przebywał, rozwiązał się, lecz wprzód jeszcze kazał poćcinać głowy obwinięnym o wydanie Turkom Koryntu.“

„Dalej czytamy w Dostrzegaczu Austriackim z dnia 5 września, pod napisem z Wiednia 4 września, co następuje.

„Przez nadzwyczajną drogę otrzymano tu doniesienia z Konstantynopola pod d. 21. sierpnia, które potwierdzają wszystkie wiadomości we wczorajszym numerze gazety naszej udzielone. Powstanie greckie upada zupełnie, chociaż powstańcy nigdzie znaczącej klęski nie ponieśli. Samo posuwanie się woyska tureckiego przelamało i rozproszyło we wszystkich miejscach źle zarządzoną i gorzej jeszcze sprawowaną ich siłę zbroyną. Rozwiązaniu się tak nazwanego Senatu w Argos, towarzyży okoliczności, których opisanie odkładamy do dokładniejszego rozpoznania rzeczy. To zaś pewną, i faktami stwierdzoną jest rzeczą, któreby tylko uporczywe zaślepienie wiary odmówić mogło, że ani jeden z owych Demagogów, których patryotyczne i heroiczne oświadczenia w całej Europie zabrzmiały, nie uczynił w tej stanowczej chwili żadnej ofiary osobistej dla sprawy narodowej, ani się też pokwapił do jakiego czynu bohaterstwa. Nie zbywa też na wzajemnych obwinieniach i zdradach; kapitulować chce także każdy tylko sam za siebie. Jeśli by los nieszczęśliwych Moreotów pomyślniejszy miał wziąć kierunek, a niżeliby może oczekiwać należało, byłoby to jedynie skutkiem systematu ochrony i łagodności, który, jak się z wielu okoliczności wyraźnie okazuje, choćby to tylko z dobrze zrozumianej polityki pochodziło, przyjęty został przez Rząd turecki i jego hetmanów za prawidłowe postępowania względem tych krajów.

„Podług najnowszych wiadomości naszych, Churszyd Basza nieudał się na powrót do Tessalii, jak pod d. 19 donoszano, ale znajdował się przy swoim głównym korpusie w Koryncie. Z zamku korynckiego, w którym się Turcy przez cały rok trzymali, ustąpili powstańcy w przeciągu 24. godzin.

Объявление.

По волю Господина Главнокомандующаго 1ю Армією, Генераль Интендантъ оной, Архиллеріи Генераль Маіоръ Пироговъ, симъ объявляетъ: что на поставку провіанта и на нѣкоторыхъ пунктахъ ова, а въ Динабургѣ и лагерной Соломы, будучь прохощи торги въ казенныхъ палатахъ, тѣхъ самыхъ Губерній, гдѣ войска расположены, именно: Курляндской, Лифляндской, Виленской, Минской, для бобрыйскаго пункта, Ярославской, Владимирской, Витебской, Смоленской, Калужской, Могилевской, Черниговской, Псковской и Волынской, по особому состоянію въ нихъ хлѣбныхъ промысловъ на пошребность цѣлаго года, по есть: съ 1го генваря 1823, по 1е генваря 1824 года; въ Воронежской, Тамбовской, Екатеринославской, Полтавской, Слободскоукраинской, Тульской, Рязанской, Орловской, и Курской поставки ограничивающіеся на время съ 1го Генваря, по 1е Августа 1823 года, по есть на семь мѣцовъ, примѣчая, что въ Екатеринославской казенной палатѣ будучь прохощи торги на поставку провіанта и на ореховской пунктѣ, таврической Губерніи.

Сроки торговъ назначаются такимъ образомъ:
1го разряда: торги: Сентября 27, 28 и 29; пе-

реторжки: Октября 2, 3 и 4; въ Губерніяхъ: Воронежской, Тамбовской, Екатеринославской и части Таврической, Полтавской и Слободско-украинской.

2го разряда: торги: Октября 16, 17 и 18 переторжки: Октября 19, 20 и 23; въ Губерніяхъ: Курляндской, Лифляндской, Псковской, Тульской, Рязанской, Орловской, Курской, Калужской, Смоленской, Ярославской, Владимирской и Волынской.

3го разряда: торги: Ноября 2, 3 и 6; переторжки: Ноября 7, 9 и 10; въ Губерніяхъ: Виленской, Минской, для бобрыйскаго пункта, Витебской, Могилевской и Черниговской.

На сіи сроки вызывающіеся желающіи къ торгамъ съ законными залогами, во уваженіе помесячной поставки пронасовъ, на сей разъ въ цѣлую часть прошивъ подрада, а на обезпеченіе задатковъ особо къ онымъ общественнымъ отъ Дворанства поставокъ, кои остаются на одномъ доверіи; ведомости о пошребности въ каждой Губерніи будучь разосланы въ казенныя палаты въ свое время и публично въ оныхъ открыты, вмѣстѣ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны прохощи поставки, гдѣ въ прочемъ прошивъ прежняго небыла никакаго перемѣнъ.

Генераль Интендантъ 1й Арміи
Архиллеріи Генераль Маіоръ Пироговъ.

Августа 24 дня

1822 года

М. Шкловъ.

З воли Яśnie Wielmożnego Główno Dowodzącego 1szą Армією, Јенералъ Іntenдентъ jej, Јенералъ Маіоръ Артыллеріи Пироговъ, нинѣшнемъ оглаша: іѣ на доставку провіанта и до нѣкоторыхъ пунктовъ ова, а до Dyneburga и сломы кулоуе, бѣда іѣ odbywały targi w Izbach Skarbowych, tych samychъ guberni, gdzie woyska są rozłożone, mianowicie: Kurlandzkiej, Inflanckiej, Wileńskiej, Mińskiej, do punktu Bobruyskiego, Jarosławskiej, Włodzimierskiej, Witebskiej, Smoleńskiej, Kaluzkiej, Mohilewskiej, Czernihowskiej, Pskowskiej i Wołyńskiej, podługъ osobnego stanu w nichъ przemysłów zbożowych на потребу całego roku, tojest: od dnia 1go januaryi 1823 do 1go januaryi 1824 roku; w Woronezkiej zaś, Tambowskiej, Ekaterynosławskiej, Poltawskiej, Słobodzko ukraińskiej, Tulskiej, Riazanckiej, Orłowskiej i Kurskiej, dostawy ograniczają się на czas od 1go januaryi do 1go augusta 1823 roku, tojest: на siedmъ mіesіecy, zwracając uwagę, że w Ekaterynosławskiej Izbie Skarbowej bѣда іѣ odbywały targi на доставку провіанта и на Ореховскі пункт, gubernii Tauryckiej.

Terminy targowъ назначają się tymъ sposobemъ:

1go Oddziału: targi: сентября 27, 28 и 29, przetargi: октября 2, 3, и 4; w guberniachъ woronezkiej, tambowskiej, ekaterynosławskiej, i w części tauryckiej, poltawskiej i słobodzko ukraińskiej,

2go Oddziału: targi: октября 16, 17 и 18, przetargi такожъ октября 19, 20 и 23, w guberniachъ: kurlandzkiej, inflanckiej, pskowskiej, tulskiej, riazanckiej, orłowskiej, kurskiej, kaluzkiej, smoleńskiej, jarosławskiej, włodzimierskiej i wołyńskiej.

3go Oddziału: targi: nowembra 2, 3 и 6; przetargi: nowembra 7, 9 и 10; w guberniachъ: wileńskiej, mińskiej, dla punktu bobruyskiego, witebskiej, mohilewskiej i czernihowskiej.

Na te terminy wzywają się życzący do targowъ z prawami ewikcyami, w proporcji miesięcznej dostawy zapasów, на ten raz w piątę części podradu, а на zabezpieczenie zadatkówъ osobno, próczъ dostawъ od Zgromadzeń Szlacheckich, które pozostają на samej ufności; wiadomości о potrzebnej ilości w każdej gubernii, бѣда розеітane do Izby Skarbowych w swoimъ czasie i publicznie w nichъ odkryte razemъ ze szczegółowemi kondycjami i dalszemi prawidłami, на основе которыхъ маіѣ się odbywać dostawy, gdzie zresztą w perównaniu do dawniejszychъ не uczyniono żadnychъ odmian.

Јенералъ Іntenдентъ pierwszey Арміи.

Јенералъ Маіоръ Артыллеріи Пироговъ.

Dnia 24 augusta 1822 roku M. Szklów.

Wilno dnia 8 Września Roku 1822 v. s.

L o t e r y a.

Na loteryę w St. Petersburgu, której plan umieszczony jest w 11 a doniesienie w 78 numerze Kurjera Litewskiego, składającą się ze czterech majątków nieruchomych i z 1,522,000 rubli assygnacyjnych, w 6009 wygranych i 17 premiach, można dostać biletów: w Wilnie: w Izbie Powszeczney Opieki, w kaszaczystwie powiatowem i u kupca Salomona Heymanna, a w miastach gubernii Wileńskiej: w powiatowych kaszaczystwach, bez żadnego nadatku do ceny biletów, na przesyłanie pieniędzy z wyprzedaży biletów pochodzących, z powiatów do Wilna i z Wilna do St. Petersburga.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski po wysłtym Ukazie z Rządzącego Senatu za wydanem obwieśzczeniem, dla domierzenia satysfakcyi kredytorem JW. Antoniego Prozora Wojewod. Witeb. i Kawalera dnia 25 sierpnia 1822 roku do majątku Mazuryszek w pćcie Wileń. położonego zebrany; celem oszczędzenia masy tak od kosztów, jakieby przez dłuższy przeciąg Exdywizyi pomnożyć się mogły, jakoteż od przyrastających procentów: a niemniej gdy oprócz wierzyteli, którzy już przedstawili swoje pretensye, nikt więcej ze stosunkami do funduszu JW. Prozora nieprzychodzi; a ztąd gdy oczekiwanie Sądu niniejszego, mogące być bezskutecznem, jest ze szkodą masy; wziąć przeto całe dzieło Exdywizyi do namowy dnia 25 września tego 1822 roku nieodmiennie postanowił, przed jakim terminem, aby mogący być kredytorem JW. Prozora, swoje pretensye porządkiem prawnym, pod warunkiem zastrzeżonej przez dekret Remissyyny Sądu Główn. amissyi, temu Sądowi objawili, ostrzegając; dla wiadomości osob. interesowanych niniejszą przez gazetę Kur. Lit. trzykrotnie ogłosić się mającą, czyni awizacyą, i że ona wolno drukować zarazem poświadcza. Andrzej Bobrowicz Prez. Exdywizor. Bonifacy Wińcza b. Sędza Grodz. Brast. Exdywizor. Adam Zapasnik Sędza Grodz. Wileń. Exdywizor. Regent Wincenty Dauksza.

U w i a d o m i e n i e.

1. Niżej podpisana ma zaszczyt donieść, iż za pozwoleniem tutejszego Cesarzkiego Uniwersytetu, zakłada pensyę panien, w której, oprócz nauk zwyczajnych, jako: Katechizmu, Nauki moralney, Historii, Jeografii, Rachunków; Języki dawane będą: Polski, Rossyjski, Francuzki i Niemiecki, a to każdy przez Nauczyciela od Uniwersytetu aprobowanego — Równie chcącym się wydoskonalić w muzyce, tańcach i rysunkach najlepszych metrow się dostarczy. Niżej podpisanej zaś szczególnym staraniem będzie formować panny w skromności, obyczajności, i domowem gospodarstwie — Uczyć ręcznych robot, płci naszej przywoitych — Słowem, mieć o nich takie staranie, jak czuła i troskliwa matka mieć zwykła dla ukochanych dzieci — Równie zaręcza niżej podpisana, wszelkie wygody przywoite, i stancyę widną, suchą: słowem, korzystne i zdrowiu służące utrzymanie. Chcący mi powierzyć swe córki Rodzice, raczą się udać do mego mieszkania na ulicy Ostrobramskiej w domie JW Brzostowskiej pod N. 68, gdzie z łatwością ukończymy. W Wilnie dnia 18 augusta 1822,

Justyna Kruhska

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż w Gubernii Mińskiej zamierzono wybudować w 1823 r. podług śmiej, planów i fasad drewniane na fundamentach murowanych domy pocztowe, a mianowicie w powiatach Mińskim w Podolance, w Wilej-

skim w miasteczku Mołodecznie i Borysowskim: Łosznicy, Zodzinie, Smolewiczach i Juchnowce; zatem życzący podjąć się takowej budowy; zechcą przybywać dla targów z prawnymi ewikcyami do Mińskiej Izby Skarbowej, na terminy: 1szy 15 2gi 16go, 3ci 17go; a dla przetargów 20go przyszłego nowembra miesiąca; gdzie przychodzącym objawione będą kondycye do targów, śmiej, plany i fasady. Dnia 26 augusta 1822 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz.

2. Zprzyporuczenia Opieki szlacheckiej powiatu wilkomirskiego mnie danego, mając się zajmować sprzedażą ruchomego majątku pozostałego po JW. Alexym Kościatkowskim a do nieletniego Janusza Kościatkowskiego jako successorsa przynależącego, przez niniejszą awizacyą uwiadomiam, że dnia osmego następującego miesiąca oktobra w majątku Popielu w powiecie Wilkomirskim przy bytności opiekunów testamentem zmarłego Alexego Kościatkowskiego wyznaczonych odbywać się będzie licytacya, koni, pojazdów, meblów, oraz dalszych ruchomych własnościów zesłego Alexego Kościatkowskiego, życzący być kontrahentami do nabycia jakich szczegółów, raczą na pomienionym terminie znajdować się w miejscu licytacyi, oczem podając do wiadomości przez Kurjera Litewskiego o wolności wydrukowania tej awizacyi poświadczam. Dat 1822 7bra 3 dnia.

Leopold Komorowski Ziem. Wilkom. Sędzia.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Xaweremu i Barbarze z Sylwestrowiczów rodzicom Ignacemu Zenonowi i dalszemu rozeństwu Staniewiczów b. Sędz. Grodz. Rosieñ. Wincentemu i Annie z Staniewiczów rodzicom, Alexandrowi synowi, Pulcheryi i Kazimirze córkom Łabanowskiemu Sęstwu Graniczn. Ptu Rosieñ., Petroneli z Staniewiczów Baronowej Krauzowej, Jerzemu Rodziewiczowi, Ignacemu i Józefowi Konarskim, Brygidzie Syrtowtowej Sędziny Ziem. Rosieñ. Tekli Bohdanowiczowej, Emilii Siemienowiczowej Assesor. Sądu Niższego Rosieñ., Franciszce Konarskiej, Ignacemu i Annie Rodzicom, Józefowi i Kazimirzowi Laudaniskim, Pawłowi Woyczwille Skar. Justynie z Słowaczynskich Goniprowskiej. Szymonowi Goniprowskiemu, Janowi i Alojzemu Łabanowskiemu, Maryanie matce, Izidorowi i Kazimirzowi synom Anglickim, Kazimirze Hrabini Tyszkiewiczowej Kamer Junkrowej, Tekli Gorskiej Pisarz. Litewskiej, z dokładem opieki Emalii Chrapowickiej Podkom Szawel. Dyonizemu Paszkiewiczowi b. Pisarzowi Ziem Rosieñ., Janowi Kalinowskiemu Prezydentowi Ziemskiemu Rosieñ. Kanutemu b. Assesor. Sądu Niższego Rosieñ., Piotrowi Chor. Woytkiewiczom, Józefowi Lachowiczowi, Antoniemu Micewiczowi b. Marszałkowi Rosieñ., Ignacemu Giedgowdowi Pisarzowi Ziemskiemu Rosieñskiemu, Karolowi Janowiczowi, Tadeuszowi Dowzinowi Sekretarzowi Gran. Rosieñ., Jerzemu Zaborowskiemu Porucz. b. woysk polskich, Wilhelmmowi Ekindorfowi a w stopniu jego Jerzemu Dolumbowskiemu, Józefowi i Maryanie z Staniewiczów Rymkiewiczom Sęstwowi Gran. Telszew., Janowi Dowgirdowi, Karolowi Jastrzębskiemu, Ignacemu i Józefowi Jaguczewskim Chor., Wiktorji z Werychow Siemaszkowej Podkomor. Telsz., Józefowi Butkiewiczowi kolegskiemu Regestr. Pawłowi Monkiewiczowi, Józefowi Korobowiczowi, Józefowi Zylewiczowi Regent. Rosieñ. Stanisławowi Underowiczowi, Dyonizemu i Antoniemu Zebrowskim, Adamowi Burneckiemu oraz dalszym wszystkim kredytorem i pretensorem Staniewiczowskim Pozew edyktałny, przed Sąd Ziem. Trocki na kadencyą Sto Michalską z powództwa Urodzonego Antonie-

go Burby Marszałka Ptu Szawelskiego i kawalera wrzeczy o to: Remissą Sądu Głównego Departamentu Gubernii Litewsko-Wileńskiej w roku 1821 marca 17 przeznaczony został, Sąd Ziem. Ptu Trockiego, dla uczynienia satysfakcyi wszystkim kredytorom i pretensorom zezłego Marcellego Staniewicza, na mocy oney gdy została wprowadzona sprawa do tegoż Ziemstwa przez UUr. Łabanowskich i Krauzowę w roku tymże 1821 julii 13, 14 i dalszych dni, jedni z wzywających dopiero stron, mieli się niestannie, z drugimi zaś po kilku dekre- tach, akcesoryjnych zapisaną została suspensa, po jakowym to dekrete, gdy powtórnie przez UUr. Anglickich, którzy pozyskując sukcesora zezłego Marcellego Staniewicza, Xawerego Staniewicza, razem też niewolnie ścielących pretensją do funduszu po Marcellim Staniewiczu Urodzonych Łabanowskich i Krauzowę do tegoż Sądu zaadcytowa- wali, za złożeniem się sprawy gdy już Łabanow- sey i Krauzowę, celem zamitrgżenia satysfakcyi re- alnym kredytorom i pretensorom, niemając za- pozow z swojej instancyi po tych których na u- przednim przypadnieniu kondemnowali wymienio- nych, lecz owszem nowe pociągawszy figury, znów suspensy w tymże Ziem. Trocim w dacie 1821 Xbra 2 dnia, i dalszych dni żądali, stawający zaty m Burba, Angliccy i dalsi, widząc takowy plan Uro- dzonych Łabanowskich i Krauzowey na przewłokę dążący, zapretendowali u Sądu Ziemskiego o po- zwolenie któremukożwiek z kredytorow Staniewi- czowskich przez pozew edyktałny pociągnąć wszy- stkich kredytorow i pretensorow do masy majątku po zezłym Marcellim Staniewiczu pozostałego, ma- jących stosunki do jednoczasowey rozprawy, skut- kiem jakowego żądania, gdy Ziemstwo Trockie pod karami sprzeciwieństwa zastrzegło przez wyrok u- przednio wymieniony, aby urodzeni Angliccy po- wołanie wszystkich ogólnie pretensorow na nastę- pną kadencyą spełnili, co gdy zaskuteczniom nie zostało, a w tém urodzeni Łabanowscy i Krauzo- wa bez najmniejszej odpowiedzialności będący in- traty z majątkow Staniewiczowskich w Admini- stracyi ich zostających, znośnie mając się z obła- łowanym Goniprowskim, niewolnie zabierając, oraz majątki niszcząc, a ztąd dla wszystkich kredytorow krzywdę dopielniając i nieczynią pewności do uzy- skania kredytowanych funduszu, z tego więc względu Urodzony Antoni Burba Marszałek ptu Szawel, na mocy Remissy wyżey datą zacytowanej i dekretu Ziem. Trockiego przez mniejszy zopo- zew wzywając wszystkich ogólnie kredytorow i pre- tensorow do jednoczasowey rozprawy następne do Sądu Ziem. ptu Trockiego zanosi prośby imo u- znania amissyi na tych którzyby przez naznaczyć się powinni na wszystkich ogólnie komportacyi niechcieli wyświecić swych pretensyow, zdo o speł- nienie inwentacyi ogólnie wszystkich majątkow po zezłym Marcellim Staniewiczu pozostałych, a ule- głych na satysfakcyą wierzyteli dla odkrycia mas- sy funduszu, dla przekonania Sądu konieczney, a do celu wyświecenia jest potrzeba lubnie, uznanie tary i edywyzy; 5to przeznaczenia ogólnie na wszystkich mających swoje stosunki do masy kom- portacyi z persystencyą najmniej sześciu niedziel- ną do kancelaryi Sądu Ziemskiego ptu Trockiego, na dzień od Sądu determinowany pod karami sprze- ciewieństwa w opóźnieniu się na oznaczony termin, a w końcu pod warunkiem zapisania amissyi, i w tym względzie wraz po zakroczonym wyroku, przeznaczenia awizacyi przez Kuryera: 4to uza- nia aktow kalkulacyi weryfikacyi stosownie do ża- łob przez strony wchodzące do sprawy wyniesio- nych już połączonych i połączyć się mających, z tymi z którymi się wykaże potrzeba: 5to z powodu iż Xawery Staniewicz ciągle ma się niestannie a ztąd wiele może się znaleźć pretensorow nielegalnych, jak równie dla łatwiejszego przyspieszenia każ- demu satysfakcyi przeznaczenia kuratora masy; 6to zajęcia ogólnych majątkow w sądowne zawi- adywanie: 7mo przyspieszenia dla wszystkich ogólnie kredytorow i pretensorow satysfakcyi przez ocze- wisty wyrok, opodniesienie i skasowanie kondyktowych pretensorow i niewolnie satysfakcyi dopominających:

8vo uznania paręki odpowiedniej na Łabanow- skich, Krauzowey i Rodziewiczach do celu uzyskania expensow, na jakie przez ciągle zakłucania w ce- lu wchodzących do niniejszey rozprawy narazili; gno zastrzeżenia aby tych którzy przez Urodzonych Łabanowskich byli pociągani do Ziemstwa Tro- ckiego, a dozwolili sobie wzdawać w takim stopniu konwikcy za niniejszym pozewem wrażli, w ja- kim już jest przez tychże Łabanowskich uzyskaną, oraz gdyby kondemnowanie się stron postępują- cych interessowi Łabanowskich, którego cała za- sada na przewłokę gruntuje się nieustrzymywało uznania nastąpić powinney komportacyi aktow a po spełnieniu oney oczewistej rozprawy. 10mo o approbatę prośb uprzedniemi żałobami zezłego Burby po Łabanowskich Krauzowę i dalszych wy- niesionemi objętych; 11mo o zwrot expensow pra- wnych przez obżal. Anglickich żałującemu Burbie w terażniejszym przyssu ponoszących się, o uka- ranie onych na instancyą żalgo za sprzeciwień- stwo dekretowi Ziemskiemu Trockiemu w 1821 Xbra 13, 15 zakroczonemu, pozwalającemu powoła- nie wszystkich pretensorow, Salva melioratione.

Roku 1822 mca augusta Wozniowie świadczemy: iż tego Pozwu kopie zgodne z autentykiem niniejszym, w sprawie JW. Antoniego Burby Mar- szalka ptu Szawel i Kawalera, ja Wczny Stefan Cieszczyk jedną 17 dnia WJPani Wiktorii z Werychow Siemaszkowey Podkomorzynsy Telszew. w dobrach w Kiebach w ptcie Telszew. leżących, drugą dnia 17 JW. Kazimierze Tyszkiewiczowey Kamerjunkturw w dobrach Kurtowianach, w ptcie Szawelskim leżących, trzecią dnia 17 JW. Tekli Gor- skiej Pisarz. Lit. w dobrach Beysagole w ptcie Szawel- skim leżących, czwartą dnia 17 JW. Emilii Chra- powickiej Podkomorzynsy Szawel. w dobrach Bey- sagole w ptcie Szawelskim leżących, a ja Wozny I- gnacy Giesierzewski, piątą dnia 21 WJPP. Xuwe- remu i Barbarze z Sylwestrowiczow rodzicom, I- gnacemu Zenonowi i dalszemu rodzeństwu Stanie- wiczom b. Sędziom Grodz. Rosień. w dobrach Wi- duklach, 6tą dnia 16 WJPP. Wincentemu i An- nie z Staniewiczow rodzicom, Alexandrowi synowi, Pulcheryi i Kazimirze córkom Łabanowskim sęstwu Granicznemu ptu Rosień. w dobrach Floryanisz- kach, 7mą dnia 16 WJP. Petroneli z Staniewi- czow Baronowey Krauzowey w dobrach Sawdyni- kach: 8mą dnia 16 JP. Jerzemu Rodziewiczowi we wsi Maneykach, 9tą dnia 21 WJPP. Igna- cemui i Józefowi Konarskim w dobrach Jakayniach, 10tą dnia 21 WJP. Brygidzie Syrtowowey Sędzi- nej Ziem. Rosień. w dobrach Ugumedzu: 11tą dnia 21 WJP. Tekli Bohdanowiczowey w dobrach Wir- goyniach: 12tą dnia 21 WJP Emilii Siemieno- wiczowey Assosorowey Sądu Niższego Ziem. Rosień. w dobrach Dydywejach: 13tą dnia 21 WJP. Franciszce Konarskiej w dobrach Gukoyniach: 14tą 21 dnia JPP. Ignacemu i Annie rodzicom, Józefowi i Kazimierzowi Laudańskim w dobrach Szerwiławkiach 15tą dnia 16 JP Pawłowi Woy- szwille w dobrach Sawdyniach: 16tą dnia 16 WJP. Justynie z Słowaczynskich Goniprowskiej w dobrach Moszynach 17tą dnia 16 WJP. Szy- monowi Goniprowskiemu w dobrach Masayciach, 18tą dnia 21 JPP. Janowi i Aloizemu Łaba- nowskim w dobrach Trapinach: 19tą dnia 16 JPP. Maryannie matce Izydorowi i Kazimierzowi synom Anglickim we wsi Swirniach: 20 dnia 19 WJP. Dyonizemu Paszkiewiczowi b. Pisa- rzowi Ziem. Rosień. w dobrach Bordziach: 21tą d. 23 WJP. Janowi Kalinowskiemu Prezydentowi Ziem. Rosień. w dobrach Bolleniszkach: 22tą dnia 22 WJPP. Kanutemu b. Assesesorowi Sądu Niż- szego Rosień. Piotrowi Chor. Woytkiewiczowi w dobrach Sutkayciach: 23ą dnia 16 WJP. Józefa- towi Lachowiczowi we wsi Swirniach: 24ą dnia 19 JWJP. Antoniemu Micewiczowi b. Marszał. Rosień., w dobrach Skowdzielach: 25ą dnia 21

WJP. Ignacemu Giedgowdowi Pisarzowi Ziem. Rosieñ. w dobrach Gilach: 26g dnia 22 WJP. Karolowi Janowiczowi do drzewi sądowych i kościelnych: 27g dnia 16 WJP. Tadeuszowi Dowżinowi Sekretarz. Granicz. Rosieñ., oczewisto w ręce: 28g dnia 17 WJP. Józefowi Zylewiczowi w dobrach Brukalach, 29g dnia 22 JP. Jerzemu Dotumbowskiemu w dobrach Pogidowiu, 30g dnia 18 WJPP. Józefowi i Maryannie z Staniewiczów Rymkiewiczom Sęztwu Gran. Telszew. w dobrach Sylwestrach; 31g dnia 31 JP. Janowi Dowgirdowi w dobrach Szawklach, 32g dnia 21 WJP. Karolowi Jastrzębskiemu w dobrach Jaryszakach. 33g dnia 23 JPP. Ignacemu i Józefowi Jaguszewskim Chor., w dobrach Siemaszkiskach: 34 dnia 21 WJP. Józefowi Butkiewiczowi Koleskiemu Registratorowi w dobrach Szurkajmiach, 35g dnia 22 JP. Józefowi Korobowiczowi oczewisto w ręce, 36g dnia 21 JP. Stanisławowi Underowiczowi w dobrach Trupinach: 37g dnia 21 WJP. Dyonizemu i Antoniemu Zebrowskim w dobrach Widuklach: 38g d. 23 JP. Adamowi Burneckiemu oczewisto w ręce, tym wszystkim w ptcie Rosieñ. leżących, a zaś 39g d. 22 WJP. Pawłowi Makiewiczowi w dobrach Makiszkach w ptcie Szawelskim leżących, każdemu poudzielnie w dobrach i do drzewi sądowych i kościelnych w powiatach Rosieñskim Szawelskim i Telszew., popodawaliśmy i o terminie rozprawy przed Sąd Ziem. Trocki na kadencyą Sto Michalską zawiadomiliśmy. Stefan Giećewicz Woźny Ptu Szawelskiego. Ignacy Gęsierzewski Woźny Ptu Szawel.

Roku 1822 mca augusta 17 dnia, przed aktami Grodzkimi Ptu Telszew. stawając osobicie Woźny JP. Stefan Giećewicz relacyą Pozwu urzędownie zeznał, przyjąłem Leopold Jurawicz Reg. Grodz. Ptu Telszew.

Roku 1822 mca augusta 22 dnia przed aktami Grodz. Ptu Szawel. stawając obecnie Woźny relacyą podanego pozwu urzędownie zeznał, przyjąłem Stanisław Smolicz Grodz. Szawelski Regent.

Roku 1822 mca sierpnia 26 dnia. Przed aktami Ziem. Ptu Rosieñ. naxdując się obecnie Woźniowie relacyą podanego Pozwu urzędownie zeznali. Przyjąłem Teodor Juskiewicz Regent Ziem. Ptu Rosieñ.

Roku 1822 mca augusta 24 dnia, że takowy Pozew może być umieszczony w Gazecie Kur. Lit. Zaświadczam Prezydent Ziem. Szawel. Giedymin.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział Dóbr i funduszów JW. Józefa Wańkowicza Konsyliarza Stanu i Kawalera różnych Orderów, Remissą Mińskiego Głównego Sądu 2go Depar. naznaczony, w mieście Mińsku eksystujący, po oddaniu ogulney konkursowej sprawy do namowy, przez niniejszą awizacyą zawiadamia wszystkich kredytorów, pretensorów, tudzież debitorów JW. Wańkowicza iż na dniu 20 7bra terażniejszego r. 1822 będzie promulgowany Dekret oczewiszy Sądu niniejszego Exdywizorskiego w mieście Mińsku, dla wysłuchania którego aby same strony, lub ich plenipotenci na wyrażony termin przybywali, obowiązanie. Działo się na Sessyi Sądowej w mieście Mińsku 1822 roku augusta 31 dnia. Wiktor Orda Sędzia Ziem. Ptu Piñ. Exdywizor. Jozafat Iwanowski Exdywizor. Fortunat Komorowski Sędzia Ziem. Ptu Sieninskiego. Jerzy Ciellica Regent Exdywizor.

2. Pówodem Dekretu Sądu Magistratu Wileńskiego w sprawie Exdywizorskiej funduszu JP. Antoniego Gastla, Dyllacyynie na dniu 15 jultii 1822 r. nastalego, Kancellarya Miasta Wileńskiego zawiadamia wszystkich kredytorów i debitorów tegoż JP. Gastla, aby do następney oczewistej w tym Sądzie rozprawy z dowodami jawili się, gdyż w przeciwnym razie dla niejawiących się wierzcicieli w ich stosunkach wiekuiсты upadek zapisany zostanie, a na debitorach powołanych i pod ich niestanność poszukujące się summy na rzecz masy będą przysądzone. W jakowym celu zamieszcza się niniejsza w Gazecie Kuryera Litt. trzykrotna awizacya 1822 r. augusta 31 d. Ludwik Swiackiewicz Graniczny Ptu Wileń. i Miasta Wileńskiego Regent.

Takowa awizacya może być w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczona. Józef Krzyżanowski. P.B.M.W.

3 Roku 1822 7bra 1 dnia niżej podpisany uwiadamią WW. Stanisława i Aniele z Hoertlow Boudenów de Courtenay b. Podsekow cywilnych w tém: iż o zwrot rewersów przez Stanisława Bulharyna Starosty zeszlému Janowi Boudenowi Konsyliarzowi wydanych, jednego w roku 1810 czerwca 9 dnia na wręczenie plenipotencyi i dekretu dystrybucyynego b. Prezydentowi Grodz. Wileńskiemu Józefowi Houwaltowi, drugiego na trzy obligi od b. Pisarza Ziem. Wileńskiego W. Stanisława Drzewickiego temuż Józefowi Houwaltowi służące, a od niego Boudeniemu de Courtenay przelane, o też rewersa jako do zwrotu Staroście Bulharynowi należne i już usatysfakcyonowane przed Sąd Grodzki Ptu Trockiego na kadencyą 7brową w roku terażniejszym sądzić się mającą raz powtórny przepisany porządkiem i jako po otrzymanym dekreście niestannym w roku 1822 junii 13 dnia zakroczonym, w dniu dzisiejszym to jest pierwszego 7bra w imieniu Starosty Bulharyna przed tenże Sąd Grodzki Ptu Trockiego, na mocy plenipotencyi mnie służącej tychże WW. Boudenów de Courtenay pozwalem, za jakowym pozewem że wraz po upłynieniu od daty niniejszey czterech niedziel będzie się odbywać ostatecznie tak z WW. Boudeniami jako też z dalszemi do tego interessu pociągnionemi osobami sprawa, upewniam. Jan Duszakiewicz Subsellion Trockich Adwokat i Plenipotent.

Roku 1822 7bra 2. Iż niniejsze uwiadomienie w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczonem być może poświadczam. Hipolit Ratowicz Pisarz Grodz. Trock.

3 Stutkiem remissy Miñ. Gl. Sądu w rokni idącym miesiącu marca 28 dnia zapadley, Taxę i Exdywizyą dóbr Korolewiczewicz w powiecie Ihumenskim cytowanych do JW. Michała podkomorzego, Hektora półkownika Karola Sędziego i Postumiusza Prószyńskich za antecesorские i wspólne ich długi determinujący, Sąd Taxatorsko Exdywizorski na dniu 5 junii do Korolewiczewicz zebrawszy się czynności pierwszego terminu załatwił, a na powtórny zjazd dzień 22 nowembra roku bieżącego przeznaczywszy, wzywa wszystkich kredytorów i pretensorów aby na pomieniony termin dla udowodnienia swoich należności pod utratą onych jawili się. Datt roku 1822 miesiącu junii 7 dnia.

Stanisław Swiętorzecki Sędzia Ziemski Wileński Przydujący Exdywizor.

Obwieszczenie.

2 Od Grodzieńskiej Skarbowej Izby ogłasza się osobom znajdującym się w niżej położonej tabeli, o mających dla nich się wydać Naywyżey przeznaczonych pensy, i że dla jawienia się w celu odebrania onych lub dla przysyłania w tém celu prawnie umocowanych, na mocy Ukazow Rządzącego Senatu 13go 8bra 1781, 24 julii 1783 i 25 maja 1806 roku, naznacza się termin jeden rok, licząc od teraźniejszego miesiąca września, po upłynieniu którego, pensye niejawiających się do ich odebrania, będą podane do wymazania.

Kaznaczezy Gubernski Jan Zacha.
Stołanaczelnik Hryniewicz.

Tabella Pensjonerow ułożona w Grodzieńskiej Skarbowey Izbie z wyrażeniem ile komu poszczególnie i za jaki czas liczy się w nieopłacie naznaczoney podług rozporządzenia Naymilościwiewy nadanej Pensyi.

Nazwiska Pensjonerow i za jaki czas naznaczone pensye.	Pensya roczna podług rozrządzenia nazna- czona.	Ile się oney li- czy w nieopła- cie.	Dla jakiej przyczyny liczy się w nieopłacie.	Pod jaką da- tą dawanie pensyi koń- czy się?
	Ruble	Kop.	Ruble	Kop.
Wdowa byłego pocztyliona połockiey pocztowey kantory Jermolaja Piotrowa połowicznego pen- syonu od 1go stycznia 1813 do 1go stycznia 1823 r. srebrem	19	80	198	—
Wdowa Alexandra Horodecka za tenże sam czas srebrem	44	55	445	50
Którzy zostawali w woyskach.				
Grodzińskiego garnizonnego batalionu kapitan Bohdanow z 1go stycznia 1820 po dzień 1 sty- cznia 1823 roku assygnatami	341	55	1024	65
Kapitan Hohan z 1 stycznia 1815 po 1 stycznia 1823 roku assygnatami	168	30	1346	40
Oczakowskiego garnizonnego batalionu porucznik Zakrzewski 2gi z 1 stycznia 1813, po 1 stycz- nia 1823 roku assygnatami	198	—	1980	—
Kałużskiego piechotnego półku porucznik Narbut 2gi z 1 stycznia 1818 po 1 stycznia 1823 roku ass.	198	—	990	—
Wdowa porucznikowa Saweliewa z 1 septembra 1815 po dzień 1 stycznia 1823 roku assygn.	234	63	1720	62
Wdowa jenerał majorowa Kronmonowa od 1 stycz- nia 1813 do 1 stycznia 1823 roku assygnatami	445	50	4455	—
Wdowa majorowa Kuchinowa z 1 stycznia 1820 po 1 stycznia 1823 assygnatami	429	66	1288	98
Kjumenohorodskiego garnizonnego batalionu podo- ficera Ustinowa córka Anna z 1 stycznia 1813 po 1 stycznia 1823 assygn.	3	—	50	—
Gruzińskiego grenaderskiego półku podoficer Ni- konor Sokoluk za tenże sam czas assygnatami	13	58	135	80
Zołnierze półkow.				
Tegoż półku Maciey Jermaniuk za tenże sam czas assygnatami	9	90	99	—
Kaporskiego Muszkaterskiego półku Bazyli Ku- nasz za tenże sam czas assygn.	9	40½	94	5
Czernigowskiego Muszkaterskiego półku Symon Mirantowicz za tenże sam czas assygn.	9	90	99	—
Staroinhermołandskiego Muszkatersk. półku Iwan Fiedorow od 1 stycz. 1813 do 1 stycz. 1823r. ass.	9	40½	94	5
4go jegierskiego półku Paweł Pankratiew za tenże sam czas assygn.	9	40½	94	5
Smoleńskiego aliylerzyskiego garnizonu Hotlanher Fiedor Budak z 1 stycznia 1815, po 1 stycznia 1823 roku assygn.	9	40½	75	24
Pskowskiego Muszkaterskiego półku Jakób Du- szew z 1 stycznia 1813, po 1 stycznia 1823 roku assygnatami	9	40½	94	5
Iziumskiego Huzarskiego półku Herasim Miniukin za tenże sam czas assygn.	11	88	118	80
Ryżskiej Inwalidney roty Antoni Opiekun za ten- że sam czas assygn.	7	32½	73	25
Towarzysze.				
Litewskiego ułańskiego półku Jerzy Szalkowski od 1 stycznia 1818 do 1 stycznia 1823 roku assygn.	13	96½	69	82½
Piotr Woyciechowicz z 1go stycznia 1819 po 1 sty- cznia 1823 roku assygn.	27	93¼	111	73
Krzysztof Szymanowski za tenże sam czas assygn.	27	93¼	111	73
Szeregowi.				
Gabriel Hryniewicz od 1go stycznia 1818 do 1go stycznia 1823 roku assygn.	9	40½	47	2½
Uczeń siedlarski Fiedor Hornowski za tenże sam czas assygn.	11	28	56	40

Dla niewiadomości miejsca przebywania i dla niejawnienia się do ich odebrania.

Do jakiej daty wymienionym pensjonerom ukończone dawanie oznaczoney pensyi, w pierwszym paragrafie objaśniono

Kaznaczezy Gubernski Jan Zacha.
Stołanaczelnik Hryniewicz.

Observacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji		Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.	Odmiana w powiet.
	dnia 6	średnia	27 cal. 8,0	fia.	+ 7,75	stopni		
	dnia 7	średnia	27 — 8,36	—	+ 8,	—	Północ. Wschodni	Deszcz
	dnia 8	godz. 6	27 — 9,5	—	+ 4,75	—	Poludniowy	Pochmurn
							Północny	Pochmurno